

GI DET VIDERE!

Hva kan Bedehuskirken gi videre?

Dette er et godt spørsmål, og vi trenger at andre enn oss i Bedehuskirken svarer på dette spørsmål. Jeg har spurt en del folk som kjenner til oss om hva de tror vi kan gi videre.

Roald Kvam, rektor Bibelskolen Bildøy Bergen

I Bedehuskirken møter jeg mennesker som er bevisst på og frimodige på at de er misjonærer i Norge. Det må dere gi videre; å vite hvem vi tilhører og at vi er utvalgt og utsendt.

I Bedehuskirken møter jeg mennesker som er oppmerksom på hverandre. Dere har høy relasjonskompetanse. Det må dere gi videre; å være sammen på en god måte og oppmuntre hverandre.

I Bedehuskirken møter jeg mennesker som er modige. Dere våger å gjøre ting annerledes for å nå flere med evangeliet.

I Bedehuskirken møter jeg mennesker som lever med Jesus i livet, slik livet er. Dere er dyktige på å sette Jesu navn på dagsorden i helt vanlige dager og hverdagssituasjoner.

I Bedehuskirken møter jeg mennesker som lar seg involvere og som inviterer andre med. Dere modellerer at vi er hverandres lemmer og at vi sammen kan få til gode ting.

I Bedehuskirken møter jeg ledere som ikke jakter tom ære eller titler og posisjoner. Men de ønsker å posisjonere seg slik at lyset skinner klart (Matt 5:14-16). Det gjør også at deres ledere legger til rette for en vokster "langs bakken". De skaper en "vi-følelse" og åpner for en sunn rollefordeling som ikke preges av maktkamp, misunnelse eller konkurransementalitet.

Bedehuskirken har, slik jeg kjenner den, et godt DNA:

Det gamle og det nye testamente er Guds ord (2Tim 3:16). Løft Guds ord høyt!
Nær Herren og nær hverandre (1Kor 12-14). Gi oppmerksom lydhør aktiv godhet.
At de må bli frelst... Vær bevisst og frimodig med en klar identitet som misjonær.

Eirik Furnes, generalsekretær i ImF

Fokus på lederskap: Bedehuskirken har hatt tydeligere ledere som har gitt forsamlingen en retning. Tydelig og tjenende lederskap er en forutsetning for at arbeidet skal ha retning og framdrift.

Nødvendighet av forandring: Jeg fryder meg over det som skjer med unge kristne i møte med en radikal forkynnelse av Evangeliet og etterfølgelse av Jesus Kristus som hans disipler. Bedehuskirken står for meg som den mest radikale og uredde enhet i vår sammenheng med tanke på å utfordre tradisjoner og evne til omstilling for å disippelgjøre ungdoms- og familiegenerasjonen.

Inkludering av andre: Det er tydelig at Bedehuskirken vil være større enn seg selv, og andre lokale ledere har funnet inspirasjon hos dere.

Fokus på hjemmet: Måten som dere tar i bruket hjemmene som forsamlings- og treffsted er veldig bra, og dere modellerer trosformidling i hjemmet på en forbilledlig måte.

Fokus på misjon: Jeg syntes det var flott å merke det fokuset som Stammefeiringen 2011 hadde på oppbrudd og misjonsvirksomhet. Fokus på Europamisjon og verdensmisjon er kjempeviktig. Samtidig er det områder i Norge der tettheten av gjenfødte kristne er så lav at en kan snakke om unådde folkeslag. Etableringen av ImF og våre kretser ble gjort ut fra en grunnleggende solidaritetstenkning mellom by og land. De store forsamlingene skulle hjelpe de små foreningene. Vi må erkjenne at den tanken står mye svakere i dag, men er den irrelevant? Bedehuskirken kan gjennom sitt misjonsfokus og kontaktnett stimulere til teltmakermisjon også i Norge.

Min utfordring: Jeg opplever min rolle som ImF-leder som et bindeledd mellom generasjonene – jeg må kommunisere ”nedover” og ”oppover”. Endringer i arbeidet må skje via unge ledere, og åndelig visdom kan være større hos unge enn hos eldre (jfr Elihu). Jeg ønsker å forsvare det unge mennesker gjør for å nå sin generasjon med Evangeliet. Samtidig vet vi at Israel ble delt fordi Rehabeam nektet å lytte til de eldre, og jeg ser mange steder at kulturforskjellene (ikke nødvendigvis læreforskjellene) i forsamlingene er så store at vi har fått generasjonsdelinger som vel ingen av oss ønsker. Dette er også kjent for Bedehuskirken. Så hvordan vil Bedehuskirken veilede for å få fungerende flergenerasjonsforsamlinger?

Runar Landro, pastor Fredheim

Slik jeg opplever det, har bedehuskirken mye å gi videre.

Det første jeg tenker på, er en genuin tro på at Gud virkelig er i funksjon, og at Hans rike ennå er noe som kommer og ikke bare noe som var...

Det andre bedehuskirken kan være en oppmuntrer for, er betydningen av tydelig visjon og klare mål. Dere viser i praksis at det har effekt å samle seg om en felles forståelse av hva vi som lokale menigheter er kalt til å være.

Det siste jeg tenker på i denne sammenhengen, er hvor viktig det er at noen våger å tenke utenfor "boksen". At vi stadig er i behov for positive "opprørere" som stiller spørsmål ved etablerte former og uttryksmåter. Som Indremisjon startet vi som en "opprørsbevegelse", og vi trenger at den Ånd som våger å erobre nytt land fremdeles får armslag hos oss!

Geir Børressen, elste i Klepp Frikirke

Det jeg tror Bedehuskirken sammen med så utrolig mye annet kan og bør gi videre er et spennende og utfordrende DNA. I praksis handler det litt om nettopp det vi så i dag hvor du/ dere deler erfaringer og ikke minst tankesett.

Opp gjennom årene har Bedehuskirken gitt videre så mye mye mer til meg.

Gi videre huskjerke tanken, felleskapet deres hvor læring henger høyt, invitasjonen inn i stamme undervisningen og til slutt har Peri vist meg i praksis hvordan en overkommelig måte å leve ut Jesus DNAs her på Klepp ser ut.

Det å tenke stort om det som ofte blir sett på som en liten gruppe er kult, tross alt det er kanskje den levende og herlige gruppa som er den største i Guds rike.

Terje Undheim, pastor Storsamling Nærbø

Hei. Dere har MYE å gi videre!!

- TRO - vist ved at det Gud sier er viktigere en virkeligheten rundt oss. Dette resulterer i endring og kontinuerlig re-orientering. Sterkt eksempel til etterfølgelse for andre menigheter
- Kultur preget av det profitiske aspekt. I smått og stort.
- Verdier som preger menigheten; tjenende lederskap, hensikt utforbi dere selv, allment prestedømme, menighet som et "verb".. og mye mer som mange steder er bare ord.
- Utenfor dere selv. Hvordan "sendt" er blitt en del av identiteten som Kirke
- Oppmuntring og mentoring til andre ledere/menigheter
- Det relasjonelle og forpliktende som kjerne for menighet
- Brobygger til andre Kristne. Det er virkelig spesielt! Mange andre "endrerere" er så fed up av det etablerte at det blir dype sår og generasjoner med splittelse.
- Kunnskap om team-arbeid, roller i menighet, endringer, konflikthåndtering i menighet osv.
- Sist men ikke minst: Hvordan menigheten LEDES. Innflytelsesbasert ledelse, de-sentralisert menighet.

Takk og lov!

Mal Calladine

Jeg tror det er viktig at dere først tenker over menighetens gaver/utrustning – de tingene som det er verdt for dere å undersøke videre/gå dypere inn i. Hva er deres 'USP' – 'unique selling points', kvaliteter som ikke har sitt opphav fra andre, men som stammer fra et kreativt utspring fra deres eget miljø. Jeg tror det er todelt, med en viktig bakgrunnsfaktor som indikerer den innflytelsen dere vil ha.

De to nøkkelkvalitetene som det er verdt å presentere er:

1. **Thomas – deg!** Det handler om mennesker mer enn om ideer. En god idé blir gjort til virkelighet gjennom en person, og det er dette vi setter vår lit til (eller ikke) enten det gjelder politikk, underholdning, sport eller kirke. Målrettet Liv-Rick Warren, Willow Creek-Bill Hybels, Vekkelses-Billy Graham; Alex Ferguson, Arsene Wenger, Winston Churchill etc. – man setter sin lit til ideen gjennom filteret av figuren/personen – det handler om det kallet som hviler på en persons liv. Vi tror på en inkarnasjonsteologi – 'Ordet ble menneske'; og gode ideer kommer til uttrykk gjennom en person. Den største utfordringen for Bedehuskirken er hvordan de kan 'frigjøre' Thomas og legge til rette for at han kan oppnå sitt Gud-gitte potensial i forskjellige innflytelsessfærer/områder der han kan ha innflytelse (eng.: 'realms of influence'). Spørsmålet jeg ville stilt er: hva har Bedehuskirken erfart av Thomas, og sett av potensiale i han, som de mener burde nå ut til et større publikum/flere folk? Og hvordan er Thomas frigjort i Peretta-prinsippet (?) – å gjøre 70/30 av det man liker å gjøre (og det man er kalt til gjøre)?

2. **Deres modell av kirke/menighet.** Dere ligger 10 år foran i tid og jobber med en ny modell. Dere har til nå vært i en forskning- og utviklingsfase, kan denne modellen nå bli satt i større produksjon? Jeg kan ikke se at noen andre i Skandinavia er på deres nivå når det gjelder erfaring og hva dere har lært gjennom mange år. Visdom kommer bare ved å sette i verk den gode ideen dere har, møte på utfordringer, for så å justere på det som trengs – dere

har opparbeidet dere mer visdom på dette området enn noen andre jeg har sett i Skandinavia. Se på Malcom Gladwells forskning i 'Outliners' som viser at for å oppnå det geniale/fantastiske så må en først ha gjort 10 000 timer med forarbeid. Det geniale ligger i den jobben dere allerede har lagt ned.

Dere tenker kirke på en måte som er viktig i denne tiden vi lever i – det er ikke det eneste kjøretøyet som er brukbart i dette terrenget; men det er et viktig kjøretøy. Mange er på jakt etter en kulturelt passende modell, og deres – med vekt på 'koselige' hjemmegrupper som er relasjonelle er nettopp kjernen av kirken. Mange kirker sier seg enige i dette, men praksisen viser noe annet; dere har en modell som viser at det kan gjøres, og hvor disippelgjøring er det som driver kirken.

Som et tillegg til dette tror jeg også at mange pionermodeller vil vokse ut fra dere for å utfylle denne modellen i de tilfellene dere ikke kan invitere folk inn i huskirkene deres: men dere må oppmuntre de til å starte noe der de er, selv om de nettopp har blitt kristne eller ikke har vært kristne særlig lenge. Det vil innebære dere som 'mission coaches'/mentorer for folk som er nettverksledere, heller en at dere trenger å starte nye fellesskap selv. Jeg tror dette vil være en viktig faktor for å oppnå multiplikasjon heller enn å vokse sent og gradvis i det dere gjør. Det står om dette i NT – Jesus, de 12/72 disiplene, disiplene i Apostlenes gjerninger var vanligvis 'coaches'/mentorer for nye fellesskap, de starter ikke opp nye fellesskap selv (Lydia, Priscilla/Aquila, Matteus, Kornelius, Maria, offiseren etc.). Når dere har utviklet en modell for 'hvordan', tror jeg dere vil være i stand til å gå inn i en tid for å spre det videre (Apostlenes gjerninger 6,7; 12,24; 13,49; 19,20); hvor dere kan gå ut (nasjonalt?) for å investere i andre slik at de kan gjøre det dere har gjort.

Bakgrunnsfaktor:

En generasjon mennesker som har samlet seg, jeg tror deres innflytelse er knyttet til hva Gud har samlet hos dere allerede. De jeg kjenner som har sett en eller annen form for vekking (inkludert HTB i London¹) sier at de nå ser etter steder hvor det ser ut som om Gud samler folk forut i tid for 'prosjektene'; nesten som på en "Ocean's Eleven"-måte... Dere har samlet kompetanse i hele APE-utrustningen (apostel / profet / evangelist), og har mange kompetente folk med gaver innen administrasjon og som er i stand til å sette i verk/fullføre/implementere planer – folk som er forpliktet overfor folk og visjonen; som har gavekombinasjonen (og ofte business-erfaring) til å levere og hjelpe dere på et organisatorisk høyt nivå. Derfor tror jeg at nasjonal innflytelse er innenfor deres rekkevidde.

Øivind Augland, DAWN Norge

Jeg har fulgt Thomas Rake sin tjeneste de siste 10 årene. Takker Gud for det som skjer i og rundt Bedehuskirken og den måten både Thomas og andre ledere bruker sine gaver og tjenester til beste for Hans Rike. Det er nettopp det som er et viktig spørsmål: Hvordan bruke sine gaver til beste for Hans rike i en større sammenheng? Thomas er visjonær i sin tenkning, ser muligheter, bygger langsiktige relasjoner og har evne til coaching og trening av ledere som ønsker å bygge levende fellesskap. Dette har han vist i bedehuskirken. Idag er det stort behov for dette også utenfor bedehuskirken og dere har pr. idag mange som kan gjøre det sammen innfor egen kirke.

Det som skjer i bedehuskirken skjer også mange andre steder, ulike organiske bevegelser vokser frem både i Norge og i andre land i Europa. Jeg tror Thomas er en av de få lederne i landet som på en god måte kan være med å trene ledere i nye bevegelser, skape nettverk mellom ledere og gi retning for det Gud gjør i vårt land og utover.

¹ HTB er kirken Alpha er utarbeidet i

Derfor er viktig at han i en fase på de neste årene gies rom og frigjøres til en tjeneste ut ifra bedehuskirken. I en slik tjeneste kan han også ta med seg mange av ledere og medarbeidere i bedehuskirken ut i andre sammenhenger og gi de trening. Bedehuskirken tar dermed et naturlig større ansvar utover sitt nærområdet.

Jeg vil utfordre bedehuskirken til å se det som en forlenget tjeneste (en annerledes form for å sende misjonær) ut fra menigheten og ta økonomisk ansvar for den tjenesten Thomas har også utover bedehuskirken.

Jeg har selv gått denne veien i forhold til Hånes Frikirke som vi har plantet, så ønsker dere en samtale om praktiske forhold rundt hvordan dette kan gjøres, så er jeg åpen for en samtale

Kristian Landro, Jørpeland

For å svare på det vil eg skrive noe om hva bedehuskirken har gitt og fortsetter og gi, og som blir gitt videre fra oss.

- 1) Bedehuskirken har meget radikale, bibelforankret, og "bedehusforankret" kirkesyn. Et kirkesyn som er Gudsrike orientert, og omhandler lite forsamlingsbygging, men mer disippelskap, at når vi gjør disipler, så bygger Gud sin kirke. Det er fritt for bestemte strukturer, men handler mer om livet som leves og derav begrepet som dere sikkert er drit lei, men som for oss og mange av bedehusmiljøene jeg kjenner er revolusjonerende og til dels uforståelig for mange: "Å leve kirke"
- 2) Bedehuskirken er med og tar tilbake en del grunnleggende sannheter i vår vekkelshistorie og vårt teologiske fundament som handler om omvendelse fra synd. Omvendelse fra synd blir praktisert og lært i en kontekst av disippelgjøring (underordning, forpliktende relasjoner/felleskap osv). Dette medfører at vi ikke kan akseptere synd eller ønsker ikke å leve med synd men lever i relasjoner der synd blir noe vi bekjenner og vender oss vekk fra. Dette at Synd er alvorlig og at det skiller oss fra Gud osv, er ikke noe nytt eller revolusjonerende, men dagens tilstand i mye av bedehusmiljøene i Rogaland er en missforståthet ang. synd, omvendelse og tro. Synd er blitt til å leve med og vi har aldri forkynt mulighet for å omvende oss i frykt for å bli lovisk, og folk blir litt paniske viss du hinter om at et liv med Jesus er et liv i omvendelse. Mange forholder seg til en teoretisk tankebygning om frelst- ikke frelst, og viss jeg har forstått dette så kan jeg konsentrere meg om livet mitt og alle mine behov. Dette er litt karakter, men jeg er redd for at det er sant mer enn vi tror. Dette vekket Bedehuskirken oss opp fra og har vært en eksportør av verktøy som Lifeshapes og stammefeiringen sitt fokus.
- 3) Bedehuskirken støtter, hjelper og heier på folk som planter nye fellesskap, og her kan mye genereres i fremtiden fordi prinsippene er så enkle og bygget på lekmannsidealet og et alment prestedømme, der folk forstår at hvem som helst kan plante ei ny kirke og i det er det viktig å gi videre et multipliserende DNA. Her opplever jeg at Bedehuskirken gir dette DNA videre på en troverdig måte til etterfølgelse. Et eksempel som jeg hørte for kun noen uker siden: et ektepar som kom til tro for ca 1,5 år siden har vært en del av et slikt fellesskap og har bare lært disse tankene/prinsippene om å være en disippel, og når de nå flytter til Danmark for å studere spør jeg som leder om de har tenkt å ta kontakt med en lokal menighet, der de svarer med å si at de hadde tenkt å starte ei huskirke og var bare på utkikk etter hvem Gud har sendt dem til å leve kirke sammen med. KONGE! TAKK Bedehuskirken. Guds rike kan komme mer og enklere! TAKK!

Jeg kunne skrevet mye, men ting kommer til å bli gitt videre og vi er så vidt i noen relasjoner med bygder utenfor oss selv, men famler litt siden vi er så ferske og uerfarne, men trenger derfor stadig og være i kontakt med bedehuskirken for å lære mer.

Hvorfor gi videre?

Situasjonen i Norge og Europa er dårlig. Det finnes over 20 land i Europa med under 1 % evangelikale kristne. I følge DAWN Norge rapporten for 2010 er det mellom 210 000 og 220 000 aktive kristne (definisjon på aktive kristne: deltar på gudstjeneste minst en gang i måneden), dvs. 4, 7 % av befolkningen. Utviklingen er i Norge negativ, men har de siste 10 årene flatet ut.

En lokal kirke som blir seg selv nok, vil til slutt dø. Alle levende organismer eksisterer for å gi liv videre til neste generasjon. Det ser vi tydelig uttrykt i både planteriket og i dyreverden. Liv i etterfølgelse av Jesus og i fellesskap med andre som tror (kirke) er også en levende organiske enhet, og vårt **eksistensgrunnlag** står og faller på om vi evner og gi livet videre til andre.

Bibelen er tydelig på at å gi videre det vi har fått er en del av oppdraget. Det tydeligste **mandatet i Bibelen** finner vi i Paulus sitt brev til Timoteus: «*Det du har hørt av meg i mange vitners nærvær, skal du gi videre til pålitelige mennesker som er i stand til å undervise andre.*» (2Tim 2:2)

I Israel ligger Dødehavet. **Dødehavet** er dødt fordi det ikke flyter noe vann ut av innsjøen. Friskt vann kommer til innsjøen i elver, men ingen elver fører vann ut. Bedehuskirken er et fellesskap som har hatt mange relasjoner som har tilført oss «friskt vann», vi trenger å sørge for å være et fellesskap som er opptatt av å forfriske og sette andre i stand på samme måte som vi er satt i stand. Risikoen er å ende opp som «et dødehav.»

Situasjonen i dag er at vi er **en ressurssterk kirke** (sml. innspillene ovenfor). Vi har mye å gi videre, og utfordringen er ikke å finne ut hva vi skal gi, men å finne strukturer og ordninger som sørger for at vi får gitt mest mulig og med best mulig resultat.

Et bibelsk prinsipp er å hvis du vil ha, så må du gi (...). Guds rike er **et opp-ned-bak-frem-rike**, og i Bedehuskirken bygger vi på slike prinsipper. Hvis vi vil ha tak i mer av det Gud har for oss, må vi gi fra oss det vi har fått. Jeg sier ikke dette for å bygge opp om en selvsentret motivasjon for å gi, men for å understreke prinsippet om at ved å gi så får man. Jeg er helt overbevist om at Bedehuskirken lokalt på Bryne vil tjene mye på å investere hennes ressurser utenfor lokalt arbeid på Bryne. Vi kan ikke være oss selv nok, og vi trenger å eksistere for andre enn oss selv. Det finnes mange steder både regionalt og nasjonalt der mennesker drømmer om å se bare en brøkdel av det som har skjedd i Bedehuskirken. Vi kan ikke bare se på det. Vi må respondere på nødpetet om hjelp når vi sitter med ressursen til å hjelpe.

Hva konkret finnes i 2025??

Jeg drømmer om mer enn 20 lokale nettverk² (i dag finnes det 3 slike) av små kirker spredt ut over store deler av landet. Dette er en kombinasjon av nettverk som er et resultat av endringsledelse lokalt og at nye nettverk er etablert nye steder.

Jeg drømmer om mer enn 200 kirker³ (i dag finnes det ca 35) knyttet til disse nettverkene i Norge.

Jeg drømmer om at disse nettverkene har sendt ut misjonere til 5 ulike land i Europa og at vi har ressurser og infrastruktur til å følge dem opp.

Jeg drømmer om et bønnehus som fungerer som «hjertet» i bevegelsen. Bønnehuset skal være et sted for aktiv forbønn og et sted der mennesker kan trekke seg bort for å være hos Gud.

Jeg drømmer om en utvikling av tjenester sentralt i bevegelsen som utruker, setter i stand og formidler DNA (Eks: Språkkurset, Veksthuset, Mannsweekend, Kvinneweekend, Indre helbredelse, etc).

Jeg drømmer om misjon i Norge. Jeg drømmer om lokale nettverk som blir kjent i sine regioner som mennesker som gjør godt og er til velsignelse.

Jeg drømmer om å gjøre en forskjell i vår nasjon. I dag er kristendom for mange en ideologi, mens det Bibelen beskriver er en livsstil.

Jeg drømmer om progresjon, utvikling, strategi som hjelper oss alltid å innta nytt land. Jeg drømmer om en bevegelse som fremstår som en kraft i vårt samfunn til forandring og positivitet. Vi eksisterer ikke for å forandre kirken, men for å forvandle verden. Jeg drømmer om å være en kraft i samfunnet som forvandler og skaper positivitet.

Jeg drømmer om se det samme som skjedde når bedehusbevegelsen ble født. Bedehus ble etablert over hele landet og utgjorde en positiv kraft i samfunnet. Den var desentralisert og gikk fram drevet av vanlige mennesker som kjente Jesus og gjorde Han kjent.

Biter i puslespillet

Personlig synes jeg det er vanskelig å se et komplett bilde, men jeg ser tydelige biter i puslespillet. Jeg ser noe om sammenhenger og hvorfor bitene er viktige og henger sammen, men fremdeles ser jeg ikke et komplett bilde. Under følger en oversikt over bitene i puslespillet.

Skriving og synlighet i medier

- ➔ Bøker
- ➔ Artikler

² Nettverk er minimum 4-5 små kirker. Eksempler på nettverk er Bedehuskirken og Strand huskirker.

³ Kirke er et fellesskap av ca 10-30 stk som lever sammen med Gud og med hverandre i retning ut mot verden.

Utvikling av ressurser

- ➔ Videoer
- ➔ Oversette og formidle relevante ressurser

Strategisk misjon

- ➔ Sende team til steder for ny-etableringer
- ➔ Sende korttids team til land i Europa

Nettverks bygging

Events

- ➔ Stammefeiringen
- ➔ Seminar

Bønn

- ➔ Bønnehus

Trening og utrustning

- ➔ Drivhuset
- ➔ Veksthuset
- ➔ Mentoring og huddle

Hva konkret i 2011/12?

- ➔ Bok

Prokla Media har spurt meg om å skrive bok, og jeg er i gang med prosjektet. Det skrives ikke noen avtale før jeg har et førsteutkast klar. Synopsis er utarbeidet og 1. utkast av 1. kapittel skal leveres 20. september.

- ➔ Blogg

En del av historien (www.thomasrake.com) er i drift og jeg prøver å ha 2-3 publiseringer i uken.

- ➔ Stammefeiringen

Strand huskirker og Storsamling på Nærbø er invitert til å være med som likeverdig arrangør. Vi setter noen forutsetninger i invitasjonen med tanke på profil, innhold, etc.

- ➔ Drivhuset

Tanken er å starte opp med Drivhuset skoleåret 2012/13. Vi har allerede hatt en samling med dem som slutter videregående våren 2012 og det er stor interesse. Tanken er å videreutvikle konseptet en god del fra sist og blant annet ha 2 spor. Spor 1: 2 dager i uken primært for de mellom 18 år og 30 år. Spor 2: 1 dag i uken primært for de over 30 år.

- ➔ Veksthuset

Veksthuset er en 2 års trenings prosess i organisk kirke. Konseptet er utviklet av CMA (Neil Coles organisasjon), og vi har oversatt og skal gjøre det første året av prosessen med mellom 50 og 70 stk dette skoleåret. Tanken er blant annet å øke kompetansen slik at jeg kan gjøre dette kurset/prosessen flere andre sentrale steder i Norge.